

Folketingets partier, der er villige til at forsvare, at ventetiderne på den indledende undersøgelse flere steder er over et år, og jeg har konkret bevis på, at det nogle steder i hvert fald er 14 måneder. Det er simpelt hen u hørt. CD ser derfor positivt på intentionerne i dette forslag, der vil forbedre mulighederne for at inddrage private klinikker på høreapparatsområdet.

Sundhedsministeren, som desværre ikke er her i dag, bekræftede så sent som i april måned 1998, at amterne rent faktisk inden for rammerne af den eksisterende lovgivning kan benytte private klinikker og institutioner i opgavevaretagelsen inden for høreomsorgen. Men vi må nu konstatere, at det ser ud til, at amterne ikke er flinke nok til det. Hovedproblemet i denne ulykkelige sag er derfor at få amterne til at gøre øget brug af private klinikker og lignende.

Jeg vil dog samtidig fortælle, at der også er en glæde rundt omkring i nogle af de amter, som har gjort noget. Her vil jeg i hvert fald nævne Vestsjællands Amt, som har gjort det, at de har undersøgt, hvor i landet der er kapacitet til at tage dem, og der er resultatet så, at 400 personer nu bliver sendt til Bispebjerg Hospital, men det løser stadig væk ikke problemet i Vestsjællands Amt, men det er dog positivt, at nogle amter vil gøre det.

I Roskilde Amt har man valgt at inddrage private forretninger, og amtet har lovet de 250 personer, det drejer sig om, at der ikke bliver tale om forringelser af kvalitetskravene og servicen. Jeg synes, at det er et skridt i den rigtige retning.

I Viborg Amt har man gjort noget andet. Der har man udvidet sin kapacitet, så det tekniske udstyr er i orden. Men hvad løber man så ind i af problemer? Man løber ind i, at man mangler kvalificeret personale. Derfor vil jeg spørge ministeren, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved den mangel på audiologer og audiologassistenter, som man nu kan mærke gør sig gældende over hele landet.

Så oplyste sundhedsministeren også i april måned, at der for tiden er nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Sundhedsministeriet, Socialministeriet, Undervisningsministeriet og Amtsrådsforeningen, som skal se på mulighederne for at nedbringe ventelisterne inden for høreomsorgen. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvornår kan vi forvente at høre noget fra denne arbejdsgruppe helt konkret?

Jeg vil også konstatere, at dette forslag ikke hugger nogen gordisk knude over. I forslaget

savner vi en belysning af, hvor stort tilskuddet til det enkelte høreapparat skal være, samt en overvejelse af, hvad der skal ske, hvis tilskuddet ikke dækker de fulde omkostninger. Ordningen må ikke blive til en økonomisk belastning for de personer, som behandles fuldt ud i det private regi. Ingen brugerbetaling ind ad bagdøren.

CD vil også gerne vide, hvordan man har tænkt sig at vurdere, om en audiolog har den fornødne ekspertise og apparatur til at kunne bedømme personernes behov for et høreapparat. Det kræver vel en autorisation. Det må vi også have belyst.

Dette forslag opfattes fra CD's side som en høflig opfordring, men vi vil hermed sige, at vinket med vognstangen ikke er langt til amterne om at gøre noget ved tingene. Jeg håber, at amterne vil tage det alvorligt, for noget skal ske, og det skal være hurtigt.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre er enige med forslagsstilleren i, at den nuværende lange ventetid på at få høreapparat er uacceptabel. Det er ikke rimeligt, at mennesker, der har behov for et høreapparat for at fungere i deres dagligdag, må vente gennemsnitligt mere end 8 måneder, før de kan komme til en undersøgelse på en af landets audiologiske afdelinger, og visse steder altså op imod 14-15 måneder.

Vi mener imidlertid, at det er problematisk blot hovedkulds at liberalisere på lige netop det område. Vi skal altså spise brød til. Det er faktisk ikke et område, der er sammenligneligt med så mange andre. Man kan ikke uden videre sammenligne det at få et høreapparat med f.eks. det at få et par briller. Den tilskudsordning, der lægges op til, kunne minde lidt om de ordninger, der har været på brilleområdet, hvor man med tilstrækkelig dårligt syn kunne få et vist tilskud.

Gennemsnitsalderen for folk, der skal have høreapparat, er 72 år. Det vil sige, at langt de fleste af de mennesker, som har behov for høreapparat, er folk, som må vurderes at have svært ved at vurdere, om de får en god eller en dårlig løsning umiddelbart, fordi der på det område er en række tekniske problemer. Det er ikke bare et spørgsmål om, at man, når man får lavet en test, får et høreapparat, som virker umiddelbart i et rum, hvor der er fred og ro, men det er også et spørgsmål om, hvordan det virker, når man